

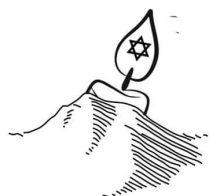
עמית עמרן

עמית עמרן בן ברכה ויואל. נולד ביום י"ט בסיוון תשמ"ג (30.5.1983) חבר וידיד, אהוב על כולם, טוב לב וחכם, אהב לתת מעצמו ולחלוק את הידע שלו עם אחרים.

עמית התגייס ביום 24.11.2002 לסיירת "גולני", היחידה המובחרת של חטיבת "גולני" שאליה חלם להגיע עוד בהיותו בתיכון. הוא הוכשר כלוחם והשתתף בפעולות ובמבצעים רבים. הודות לכישוריו הרבים התמנה לתפקיד קצין אמל"ח בסיירת. עם סיום שירותו הסדיר המשיך בשירות קבע ומונה כקצין אמל"ח ביחידת "אגוז". הצבא ומערכת הביטחון על זרועותיה השונות עמדו תמיד בראש מעייניו של עמית.

את תפקידו ביצע באהבה ובמסירות ומתוך דאגה לחייליו וליחידה. מפקדיו של עמית, פקודיו וחבריו ליחידה מספרים על "המסירות האין-סופית והדבקות עד להשלמת המשימה"; "בכל משימה בלתי אפשרית בא עם שלל רעיונות יצירתיים ודמיוניים ועושה אותם כדבר מובן מאליו"; "האיש שאליה פונים בכל בעיה ובקשה, דואג לחייליו ולא חוסך מזמנו הפרטי למען היחידה"; "שואף להביא את היחידה לקדמת הטכנולוגיה, אדם הגון וישר, עדין נפש, היה אוזן קשובה לכולם"; "צנוע, נעים בהליכותיו ומכבד את הזולת"; "אדם ציוני ושורשי שנתן הכול לטובת העם והמדינה".

בתכונותיו של עמית ובדרך התנהלותו היה שילוב ייחודי של אדם מאמין שחי על פי ערכים מוסריים גבוהים, עם מודעות מוצקה לצורכי השעה ולנסיבות החיצוניות. משחר ילדותו היו החסד, הצדקה והנתינה אחד מעמודי התווך של חייו, והוא עשה זאת תמיד בחום ובחן. הייתה בו רגישות רבה לאנשים נזקקים וחלשים, וכל אדם שפשט את ידו לצדקה ועזרה נענה על ידו בחיוך וברוחב לב, אפילו תהא זו הפרוטה האחרונה שבכיסו. עמית נפל בעת מילוי תפקידו ביום ט' באייר תשס"ז (27.4.2007) והוא בן עשרים וארבע. הוא הובא למנוחות בחלקה הצבאית בבית העלמין בכרמיאל. הותיר אחריו הורים ושני אחים יוגב ועידן, סבא וסבתות, משפחה וחברים רבים.

הולכים לזכרם